

„Soča“ izhaja vsak petek in velj po pošti prejema ali v Gorici na dnu pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri nenanih, in tako tudi pri „p. lanicah“ se plačuje za navadno tristo. no vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za vsako črko po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnah na Starom trgu in v Nanski ulici in v prodajalnici G. Likarja v Semeniških ulicah št. 10.

Dopisi naj se pošiljajo uredništvu, naročnina pa oporabištvu „Soča“, Via Mercato 12, II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi na so blagovoljno frakcije. — Delavcem in drugim nepravičnim se naročnina ne vrača, ako se oglase pri oporabištvu.

La Gorizia italiana.

(Od tukaj bivajočega tujca. *)

Pred nekoliko dni je prinesel goriški list „Corriere di Gorizia“ o priliki, ko se je nameravala blagosloviti zastava slov. bralnega in podpornega društva, jako tendenciozen članek, v katerem čez mero govori o Gorici kot izključno italijanskem mestu in poudarja v tem zmislu „casa nostra“, „nostra città“, itd. Pisu teh vrstic, kateri se zanima veliko manj za politiko, nego pa za narodnoznanstvene resnice, je dal oni članek povod, da si navedene fraze nekoliko ogleda, ne s stališča političnih prepričanj, ampak od vse drugačne strani. Za ta namen se mu je nakopičilo toliko zanimivega gradiva, da bi na glavne točke kaj rad opozoril Goričane, zlasti pa židovski list „Corriere“.

Prvič bi moral „Corriere“ pač dokazati, da se v goriškem mestu in njegovih prebivalcih samih nahaja podstava, vsled katere bi si smel prisvajati pravico, Gorico imenovati „città italiana“. Ta podstava pa mora tičati v naravi sami, da jo zamoremo pripoznati za pravo.

Ako si pa ogledamo to podstavo malo natančneje, pokažejo se nam naslednji jako čudni posledki.

Tujec, ki z nepristransko ravednostjo opazuje zunanost mestnega prebivalstva, ne more zaslediti nikakoršne podobnosti ali enakosti z italijanskimi tipi, najmanj pa italijanski tujec ali popotnik. In zares, ali „Corriere“ takó malo pozna zunanost pravih italijanov, da jih naravnost meče skupaj v eno in isto vrsto z Goričani? Kje bi se nahajal Lombardec, Napolitanec, Toskanec ali celo današnji Rimljan, ki bi mogel v moških in ženskah goriškega mesta najti in pripoznati tip svoje domovine, svojega naroda? In kaj bi rekel „Corriere“, ako bi bil imel, kakor pisec teh vrstic, priliko slišati besede, katere je izustil pred nekoliko

dnevi tujec Italijan, ko je obiskal Gorico, s tem vsklikom: „Ti ljudje da bi bili Italijani?! Smešno!“

Da, še celo Furlanec, čegar domovina pričenja ne daleč od goriškega mesta, kaže, ko pride s svojimi pridelki na goriški trg, v svoji postavi in v svojem obrazu nekaj tujega, tip, ki se razlikuje od tipa Goričanov. Mi pa smo prepričani, da list, ki si prisvaja visoko, omiko, kakor „Corriere“, nikakor ne bo delal stavka, da narava ne laže v svojih tvorbah in da ona vtiskuje tipičen pečat samó onim pojedincem in pojedinkam, ki so ga v resnici podedovali. Pa žalibože, kakor se vidi, je „Corriere“ popolnoma pozabil to temeljno resnico organskega razvoja v svoji bojeviti naudušenosti. S tem stavkom pa je tudi povedan vzrok, zakaj da ne more nobena vrsta italijanske narodnosti prištevati Goričane med svoje. Na to stran imamo različnih dokazov. Ne gleda na zgodovinsko prvotno naseljevanje, katerega se toliko rada prikrija, vsaj dejanskih razmer v sedanjosti ne more nihče prikrijevati; te pa, kakor tudi dovolj stara poročila, jasno kažejo, da prebivalstvo v Gorici (molčimo o slovenski njeni prvotnosti) ni bilo nikdar samo italijansko, ampak iz različnih elementov bolj ali manj pomešano, in to je zlasti tudi za sedanje dobo jako umljivo, ker v okolici goriški bivajo samo na eno stran (pa ne neposredno) Furlani, na vse druge strani pa Slovenci. Iz okolice goriške pa ste se ti dve različni narodnosti tekom stoletij shajali in tudi bolj ali manj stalno združevali v Gorici kot odločnem svojem središču.

To so dejanske resnice in nobena politična želja, noben političen položaj ne more teh dejanskih razmer spremeniti; in naj se v mestu še toliko marljivo poitalijančuje, mestni prebivalci zaradi tega vendar ne morejo zatajiti vtiisa, ki ga jim je neizbrisljivo podelila mešana slovenska, italijanska, in celo nemška kri!

Eden glavnih nasledkov pomešanega prebivalstva v Gorici je ta, da je tudi jezik

tega mesta posebna mešanica, ki odgovarja različnim življenjskim prebivalstvu. Ljudski jezik goriškega mesta ni mogel ostati čist in enoten, ker ima v sebi mnogo furlanskih in drugih vsakovrstnih prvin. Goričani sami pripoznajo, da njih narečje je poseben dialekt, ki se razločuje od prave furlanščine.

Enako kaže mesto mešan tip kot posledek zgodovine in svojih prebivalcev, tudi v različnih imenih mestnih delov in ulic, kakor tudi v priimkih, zlasti na Stacunanah, in to vse kljub smešni nameri, da se mora v novi dobi a tout prix razglasiti mesto in ljudstvo kot izključno italijansko. Ali je morda kraj „Prestava“ (na zidih: Prestau) italijansko ime? Ali je morebiti slovenska Kostanjevica bolj italijanska, odkar so jo oficijalno prekrstili v „Castagnavizza“? Ali se je morda med ljudstvom zatrla ime „Studenec“, odkar so to pot zamenjali z „Via Alvarez“? In na kaj spominja glavnega trga ime „Travnik“, ki je še vedno ne samo po vsem Goriškem, ampak tudi v mestu v navadi, kljub temu da so ga prekrstili v okorno ime „piazza grande“, katerega imena se mora še le sedanji mlajši rod lahotečev privaditi? Tako je z vsemi stariimi mestnimi deli in potmi.**) (Koniec pril.)

Dopisi.

Od meje beneške, 29. septembra. Zmagali smo, zmagali pošteno! Ko so bile lanske volitve v občini Dolenje valed naših pritožb ovržene, pripravljali so se naši Lahi prav čvrsto na prihodnje; vsaki teden so imeli posvetovanje, kakó bi zadostno število glasov pridobili od omahljivih Slovencev. Upanje jim je od tedna do tedna bolj rastlo; novi kandidat, č. g. vikar iz Rutarjev, je že zahajal v šolo v Kožbano, da bi videl, kako se pri starašinstvenih sejah obravnava.

**) Kaj pa Goričani, Stari trg, Generališče, Za mesnicami, itd? Čudno, da naši „Goričani — Italijani“ presirajo in zametujejo „svoja“ stara stoletna imena „svoje“, Goričane. Starodavne narodne svetinje so vendar vsakemu narodu mile in drage! Ured.

LISTEK.

V srčen pozdrav

svojim še živim p. n. tovarišem, posvečenim v mašnike l. 1849.

spisal

JOSIP FURLANI.

(Dalje).

„Česar je polno srcé,
To rado iz ust gré.“

Do zdaj sem pripovedoval kolikor toliko le o svojih razmerah; nadalje pa naj povem marsikaj še o svojih sočelcih.

Bilo nas je v četrtem letu bogoslovja vseh sočelcev skupaj 28.

Dasi smo se vsi dobro otresli šolskega prahu, vendar prav vsi niso smeli pokleniti pred oltar, da bi bili ondi posvečeni v namestnike božje.

Bili so namreč „trije kranjski fantje“, ki so marsikdaj pozabili pokoriti se udano nekaterim paragrafom semeniške discipline. In ker se tudi niso zmenili za stari prigorov: „Ne hvali dneva pred solnčnim zahodom“, potegnili so jo po dokončanih šolah veselo in srečno čez hrib in dol proti beli Ljubljani, vračaje se vsak na svoj rojstni dom, ta na desno, oni pa na levo. Stariši, bratje, sestre, prijatelji, znanci, vsi od kraja pozdravljajo jih ljubeznjivo. Tudi taki, od katerih niso še dozdaj vedeli, da so jim v sorodu, menda v drugem ali celo v četrtem kolenu, približajo se jim preprijazno ter jim krepko sežejo v desnico. Se vé, da so se skrbne matere že dobro sporazumele s kuharicami, kdaj da si imajo zavhati rokave, pokazati svoje kuharske umetnosti ter nakopiti z njimi in še marsičemu dolge mize, tako da se bodo vsem gostom, če treba, še dva dni lica gladila, rudela in svetila od same zadovoljnosti.

Toda „conditio sine qua non“ pa je in ostane ta, da se vsak naš aspirant, predno se mu povabljeni po odpeti novi maši smejo razvrstiti za obložene mize — vrne s doma ter se oglasi pri svojih predstojnikih v mašnikovo posvečenje. To storijo tudi naši trije kranjski fantje. In kaj bi ne? saj se tudi oni vesele onega praznika, ko bodo prvokrat zapeli Najvišemu „glorijo“ ter doživé najlepše in najslajše trenutke med sorodniki in prijatelji od blizu in od daleč. Kar naravnost jo mahajo torej proti jugu, gotovo čez Občino navzdol po oni široki cesti, ki se zavije v glavno mesto našega Primorja. Toda kakor se mali oblaček bliskoma raztogne po vsem jasnem nebu, da se stemni ter pošilja že strele med gromom in bliskom na zemljo v strah in trepet vsem živčim — nekako enak in morda še huši trenutek čaka naše tri kranjske fante v velikem primorskem mestu. — Ne da bi naši fantje sumili tudi na najmanjše navskrižnosti, oblečeni po takratni šegi v dolgo črno suknjo, z duhovskim ovratnikom, obuti pa blizu do kolena v visoke evitile škornje, priklonili so se prav lepo

pričujočej gospodi v dotični pisarni. Ko vidi ravnatelj urada pred sabo mladenčce, krepke in postavne enako trem hramom na gori, omaja se skoré v svojem trdnem sklepu, čé, ti-le fantje bi vendarle utegnili mnogo koristiti v vinogradu Gospodovem. Toda kaj? „quod scripsi, scripsi!“ Preklcati se več ne dá. „Tukaj imate, dragi moji, črno na belem, kar pričá, da vi gospodiči, niste od Boga poklicani v duhovski stan. To pa nič ne dá! Saj tako vsi, ki šole zapustijo, ne morejo biti ravno duhovniki. Stanov je mnogo, svet pa velik, pridnemu delalcu pa tudi ne zmanjka kos vsakdanjega potrebnega kruha. Zbogom!“

— Da-li je dotični ravnatelj ogovoril naše fante prav takó ali kakó drugače, kakor si to jaz slikam v svoji domišljiji, ne vem; gotovo pa vem in več kot prepričan sem, da dimisorij, ki so ga od tržanskega škofijskega urada dobili, spreletel jim je pri onéj priliki enako streli z jasnega neba mozog in kosti. Najbolj jim stresa živce ona črna misel, čé: oh, kakó nas bo neki sodil, obsodil in tudi obsodil svet! Naši fantje so v veliki skušnjavi. Sreča njihova je bila ta, da so še vedno ohranili v dobrem spominu in srcu vse nauke, ki se jih dobili v velikem semenišču skozi cela 4 leta, kakor v šoli, takó v molitvarnici in so torej dobro vedeli, da brez božje volje ali božjega dovoljenja še vrabec ne pade s trehe. A tudi angelj varuh jim prihiči na pomoč ter vsakemu njih v srce šepče besede sv. Petra (1.5.7.): „Vso svojo skrb zvrnite na Boga, ker njemu je skrb za vas.“ — Kolikor toliko upokojeni in udani več ali manj v božjo voljo, takoj menjajo duhovsko obleko

Nekak strah se vendar imeli pred nami, ker so bili sklonili pri svojih posvetovanjih na vsak način odstraniti vpliv Gradenskega vikarja pri volitvah, rekši: „Ali moramo one vasi Gradenskega vikarjate, ki pripadajo k naši županiji, pridružiti duhovnjakom, ali pa odrezati jih od naše županije.“

Dne 25. septembra bil je dan volitve. Na vse zgodaj ustali so naši Lahi, napravili vozove, ter odpeljali se do „Kovača“ pod Kožbano; pripeljali so se tudi iz Kormina in celo iz Trsta došel je velik posestnik k volitam. Ob 9. uri začne volitev v Kožbani v pričo c. k. komisarja iz Gradišča, ki je v precej lepej slovenski govoril. Pri III. razredu bila je dolgo časa bitka nedoločena, ker so se mnogi omahljivi Slovenci udali laški stranki; a proti koncu se je smaga obrnila na slovensko stran. Ko je c. k. komisar naznanil izid volitve v III. razredu, iz katerega je bilo razvidno, da so vsi naši smagali s veliko večino glasov, zapustili so Lahi in vsi njih privrženci bojno polje. Zato nam je bila smaga v II. in I. volilni skupščini lahka. Da se je naših toliko udeležilo volitve, ki je trajala od 9 ure jutraj do 8 ure zvečer, pripomoglo je največ oznanilo č. g. župnika v Kožbani in nagovarjanje nekaterih rodoljubov, katerim je mar, da se slovenski posestniki rešijo laških tlačiteljev. Vsled teh volitev bode prihodnje starašinstvo imelo samo slovenske možake. Nadjamo se, da bo to starašinstvo mnogo storilo v blagor slovenske stranke, ki potrebuje lepih cest in dobrih šol. Bog daj srečo!

Iz Kobarida, 23. sept. — (Županova izjava). Gospod urednik! Ni ga menda v Kobaridu pametnega človeka, ki bi ne obojeval županovo izjavo v predzadnji številki „Soče“ ter z veseljem ne odobral Vasihih besed, katere ste dodali onemu nepotrebnemu in silno kratkovidnemu dopisu. Vsi pa smo več kot prepričani, da je bila ta izjava iz iste kovačnice (ali vsaj pod njenim vplivom), kakor tista slavnoznana dopisnica „del pfuj“, ki je v Kobaridu zbudila toliko smeha in pomilovanja. Oni gospod se je namreč kot v isto soboto, ko je došla „Soča“ s poročilom o tukajšnji bolezni, izrazil: „kaj pišejo take reči, ki delajo škodo Kobaridu, ker se bodo tuji bali priti semkaj“. Da je oni gospod skušal dobiti v „Soči“ kako pregreho, to mi prav radi verjamo, ali to nam noče iti v glavo, zakaj mu sede na limanice tudi gospod župan v svoji uradni moči in časti.

Da je pa bilo poročilo o nalezljivi bolezni žalibog le prenesenično, dokazuje naj to, da imamo danes tri otroke na mrtvaškem odru. Kobaridci bi bili gospoda županu bolj hvaležni, če bi bil „oglašaje“ podpisal „Sočino“ poročilo ter ukrenil potrebne korake, da bi dobili kmalu zdravnika ali vsaj hitro zdravniško pomoč iz Tolmina. Ko se je namreč stavica prikazala, naznanil je koj oče prvega zbolelega otroka zadevo županu. Gospod zdravnik tolminski ga je prišel obiskati čez — 14 dni.

Tudi o tisti drugej bolezni je poročilo resnično. Ljudi napade hitrica, mreščalce in mrz po kostéh, spodnji del telesa ledeno mrzel, zgornji pa silno vroč; nekateri tudi metljejo, vse pa začne baleti in gnajiti se v grlu. Kaka bolezen je to? Molčimo! — Namesto da bi torej naše županstvo uporabilo to resnico, ki se tajiti ne dá, da bi dobili v Kobarid zdravnika (če kdo zbolí, potroši za dvakratni zdravnikov obisk malone kravo iz hleva) ali da bi dokon-

z ono, ki je primerna svetnemu stanu. Bili so oslabljeni na duhu in telesu ter se hoté okrepčati s čudodelno kapljico; zato se vsedejo za neko mizo ter zakličejo: „Ej točaj!“ Jn točaj stori svojo dolžnost. A tudi fantem se dobra kapljica ne gabi, ko namreč izpraznijo prvo merico zopet požvenkljajo ob steklenici: „Točaj, le z nŕva kupo nam napolni, hladila daj, zdravila duši bolni!“ Jn točaj odskoči in hipoma je zopet pri fantih. Fantje že čutijo, kako se jim blaživi duhovi vedno krepkeje pretakajo po žilah ter jih krepko navdihujejo: „In nade duh naprot šepoče nam, rodi obup, skrbi moreče nam. Pogled duhov, vabljenje krasnih boginj, nam vnema v duši čudodelen óginj; up vrača se v srcé, na usta smeh in z nova vŕiga rádost se v očeh“. — „Duhovi vinaki, hvala vam tedaj! Napolni zopet kupo nam, točaj!“ Vse te občutke, ki nam jih je naš slavni pesnik S. Gregorčič divno zliil v krasne besede ter jih netianiti dal l. 1882. v prvem zvezku svojih poezij pod naslovom: „Vinaki duhovi“, umeli in ceniti so vedeli gotovo naši trije kranjski fantje že l. 1849. v onih usodepolnih trenotkih svojega življenja.

Potem ko so se mladeniči oddahnil in dovolj okrepčali ter se parkrat pogнали iz smodke dim v zrak ispregovori po bolj resnem predurku najkrepkejši med njimi, krivonosi Matevž, rekoč: „Nepotrebnih besedi smo pač do zdaj več kot dovolj spustili iz ust, a zdaj nam ostane le še odgovoriti si na upraŕjanje: Kaj nam je zdaj početi? Kam naj

šli iskušanje Blate, pa meče avetu posek v oči zaradi dvomljive škode, katero bi prouzročili tuji, katerih še nikoli ni bilo v Kobarid. Takó kratkovidni smo v Kobaridu! Gospoda župana mi sicer čislamo, zaradi njegove poštenosti in dobrega gospodarstva, toda v takih rečeh bi ne smel sedeti na limanice ljudem, katerim je vse drugo bolj mari, kakor pa blagor našega trga.

Serpenica, 26. septembra. (Pojasnilo). — Blŕža se dan sv. nadangelja Mihaela, ki s svojo tehnicco natanko pretehta, koliko se zgori na avetu krivice in koliko pravice. Naj pa slavno uredništvo tudi meni dovoli, da protehtam, ali je res kaj resnice v dopisu v 36. številki „Soče“.

Res je, da je tukajšnje županstvo poslalo 21. avgusta l. 1888 neko pritožbo na a. kr. pošto raznateľjstvo v Trst proti inkajšnjemu poštnomu odpravniku J. Brazu. To pri nas je znan glavni vzrok te pritožbe; vzrok je po splošnem mnenju ta, ker ni pri malo poprej vršedi se obŕinati volitvi glasoval a. slavitel slavnega pangermana Schönnenerja, ki je menda že zapustil zasluženo ječo. Žalostno, pa resnično, da na naši Serpenici gospoduje nemškutarstvo. Ali še bolj žalostno je to, da trobijo v ta rog gospodje, ki dobro znajo, kaj je prav in kaj ni prav.

Vsled one pritožbe je bila preiskava 7. novembra 1888, h kateri je bil poklican tudi gospod župan, da bo spričeval svojo pritožbo. Pa gospod župan se je najbrže zbal svojo pritožbo zagovarjati pred ljudmi, ki razmere poznajo in v pričo gospoda iz Trsta: nadomestoval ga je pa podžupan. Da bi pa županstvo ne dobilo na svoje pritožbe nobenega odgovora, ni verjetno; gotovo odgovor ni bil našim gospodom po volji. Kar se pa tiče tiste nakaznice, ki ni bila izplačana, je stvar vsa drugačna in obžalovati je, da se take reči v napačni obliki pošiljajo v časnike. Obžalovati je tudi gospoda, ki pomaka svoje pero v črnilo, da pers in povzdiguje častilce nemške matere.

(Dostavek uredništva. Nadaljne stavke smo preŕtali. Sprejeli smo ta dopis, ker hočemo nepristranski ponuditi obema strankama prilóžnost, da povejo svoje mišl. Nadaljnih polemik pa ne sprejememo, ker nam prostora pomanjkuje za mnogo koristnejše in potrebnejše zadeve).

Politični razgled.

Protidinastično, t. j. naši cesarski hiši sovražno mišljenje in rovanje na Ogerskem je doseglo že vrhunec predrznosti. V istih dneh, ko je cesar bival na Ogerskem, so „vedno neznaní“ hudobneži vihrajoče črno-rumene zastave strgávali z drogov ter poteptávali v blato. Take sovražne predrznosti so cesarja razžalile, da je rekel v Monoru velikemu županu Landanyju: „Rad vsprejem vaš izraz udanosti; upam pa, da se ne bode izjavljali samó z besedami, ampak tudi z djnanji in da se ne bodo več ponavljali taki atentati, kakoršni so se zgodili v pretekli noči itd.“ In vendar se Madjarjem dobro godi, Slovanom pa slabo pri vsej svojej zvestobi in lojalnosti!

se zdaj podamo? — — — Kar se mene tiče“, nadaljuje Matevž, „potrkati hočem pri proštem uradu. „A jaz“, pristavi France po daljšem pomisleku, „prav v Gradec jo pobrišem na visoke tehniške šole“. „In ti Jože?“ — Jože je med njimi najmlajši, vzraščén je enako najlepši smreki; ker so mu računi le igrača, mu ni treba dolgega pomisleka ter se jima kar brž odreže: „K vojakom grem in sicer k topni čarjem!“ — Kakor so rekli, tako so storili. Matevž je kmalu potem bil uradnik na na pošti. Njegovi viši so ga vedno bolj čislali, redno ga poviševali, podložni pa ljubili in spoštovali. Tehnikar France, vedno židane volje fant, postal je ččasoma voditelj „lukov matijev“, ki žvižgajo kraj jadranskega obrežja po kamenitih slovenskih tleh. In Jože je šel res k vojakom topničarjem. V kratkih letih bil je že častnik. Kot tak je prišel o nekej priliki v Gorico ter se je predstavil vsvitli vojaški opravi tudi svojemu nekdanjemu semenškemu vodju mons. Caffo-u ter se mu je prav prijazno zahvalil za ono, sicer pravično, sporočilo v Trst, ki pa mu ni škodovalo, ter mu je pripomoglo celó k prav dobremu kosu okusnega kruha. — Matevža ni več med živimi; umrl je neki pred 4. leti za mrtvoudom. Čedaljna usoda onih dveh drugih gospodov pa mi je popolnoma neznana. Vsekakor so naši „trije kranjski fantje“ vredni, da se jih očitno in prijazno spominjamo. Dasi so bili v prevelikih skušnjavah, vendar so se vzdržali po koncu kot junaki. Vestno in pošteno so koope-rovali z milostjo božjo in takó postali koristni udje v človeški družbi, sebi in domovini na čast.

(Dalje pride).

Srbska kraljica Natalija je torej vendarle prišla v Belgrad; car Ruski pa še vedno hodi v Berlin. V Belgrad je dospela s parnikom „Kazan“ v nedeljo ob 4½ po poludne. Vreme je bilo krasno, takó da se je zbralo na bregu Dunava do 25 000 naroda, ki je radostno pričakoval tak težko pričakovani dohod ljubljene — nesrečne kraljice svoje.

Kakor hitro se je ladija približala srbskej zemlji, zaorile so nebrojne množice naroda gromoviti: živio, živila! Do 50 najodličnejših dam je šlo že v čolnih kraljici naproti, a na bregu so jo čakale device v belih oblačilih in z šopki v rokah. Kraljica ni mogla govoriti, le solze veselja zaradi presrečnega sprejema so jej kapale po vedno krasnih licih. Kraljici je narod stokrat poplačal oficijalni sprejem, ki bi se bil vršil, ako bi se bila kraljica udala nekojim predlogom regentstva in vlade. Kakó narod ljubi svojo kraljico-mučenico (in kakó nasproti temu gotovo tudi prezira tiste, ki so jej storili trpeti,) razvidimo iz tega, da so jej po poti trosili cvetlice, preproge (tepihe) pogrinjali in da je ljudstvo hotelo kočijo razpreči, da bi samo vozilo svojo kraljico. Milanu „Velikemu“ se še ni primerilo kaj podobnega. — Vsi, celó sovražni listi priznávajo, da je kraljica silno mila in draga narodu srbskemu in da je treba zategadel ž njo računati nekoliko več, kakor so bili doslej navajeni. Dohod kraljice v Belgrad je gotovo od velike važnosti daleč čez meje male srbske kraljevine.

Na podlagi §. 19 postavbe 17 decembra 1862 št. 6 zahtevam, naj uredništvo „Soče“ v prihodnjo številko svojega lista sprejme sledeči popravek:

Ni res, da mestni župan gosp. Dr. Maurovič je razposlal okrožnico, vabilí starešine k banketu dne 15. t. m. o „avečnanosti društva „Ginustica“; in torej ni res, da jaz sem le - to ali kako drugo do-tično okrožnico podpisal;

Ni res, da sem bil kedaj ud, ali da sem isti dan kakor taki pristopil k imenovanemu društvu;

Res je samo to, da vsled povabila kot starešina sem bil zvečer cele pol ure v društvu-nih prostorih, ali akoravno bi se bil štel v čast sprehajati se pod roko s pŕečastitim dvornim svetovalcem vitezmom Visini — pa tudi to ni resnica, tem-več res je le to, da v tem času sem edino bil v društvu gosp. pl. Gironcoli — državnega zastopnika.

V Gorici 30. septembra 1889.

JOSIP GORIUP

c. kr. zodr. svetovalec.

Dostavek uredništva: One gospode, ki so nam poročali o dogodkih, katere smo navéli v zadnjem uvodnem članku, prosimo, da nam blagovolé do prihodnje številke podati giedé gornjega popravka svoja pojasnila.

Domače in razne vesti.

P. n. gg. naročnikom veljá zopet naša našnja prva beseda, s katero prosimo, naj vsak naročnik pogleda številke na naslovnem ovitku: toliko nam namreč vsak naročnik dolžuje. Ako je kaka pomota, kar je iz umljivih vzrokov prav lahko mo-góče, naj nam blagovolí vsakdo naznaniti po dopisnici, ker bi prav radi spravili svoje knjige v popoln red. Ni lepó od naročnikov naših, da smo danes napisali na naslovno stran okoli — 1400 gl. zastankov, medtem ko moramo list zalagati iz svojega. Kdo naj potem z veseljem dela za take naročnike?

Rojstni dan presv. cesarja Fr. Jos. I. slavil se je danes z veliko sv. mašo v veliki cerkvi, katero je daroval prem. knez nadškof, na kar je sledila zahvalna pesem in blagoslov. Ohrani nam ga Bog še mnoga leta!

„Slovensko bralno in podporno društvo v Gorici“ vabi vse svoje p. n. gg. društvenike in častite goste k slavuostnemu koncertu, ki ga priredi v nedeljo 6. oktobra v dvorani goriške Čitalnice v proslavo najvišega imendana Nj. Velikanstva presvetlega cesarja Franca Jožefa I. Vzpored: 1. Godba. 2. Nagovor. 3. Cesarska himna; godba. 4. Godba. 5. Rabeljako jezero; deklamacija. 6. Godba. 7. Dva gospoda pa jeden sluga. Burka s petjem v enem de-janju. Osebe: Leopold Prostin, slikar. — Ivan, njegov sluga. — Grdin. — Pavlina, mlada udova, njegova stričnica. — Lizika, njena hišina. — Natakár. Pri-zorišče: gostilnica v Toplicah. 8. Godba. 9. Srečkanje treh dobijkov. 10. Godba. Začetek točno ob 8. uri

zvečer. Vstopnina za osebo 20 kr., za otroke 5 kr. Srečke bodo stale po 10 kr. in se bodo dobivale tudi pri uhodu. V Gorici, 1. oktobra 1889.

ODBOR.

Pravica javnosti slov. dvorazrednice. Dobili smo naslednje poročilo: Gospod minister za bogočastje in nauk je podelil — na prošnjo slov. narodno-politiškega društva „Sloga“ od njega vzdrževani slovenski dekliški šoli v Gorici z razglasom od 14. sept. 1889. št. 18902 pravico javnosti v zmišlu §. 72. postave od 14. maja 1869. drž. zak. št. 62 za ljudske šole.

Iz tolminskega okraja smo prejeli naslednje vrste od nekojih plivnejših volilnih mož za zadnjih deželnozbornih volitev s prošnjo, da jih objavimo še v tej številki. Deželni zbor se snide torej že 10 t. m. Slovenski poslanci bodo volili dva odbornika, ki naj bi krepko branila narodna in gnotne koristi slovenskega naroda v deželi naši in to proti odločnim našim narodnim nasprotnikom. Z dosedanjimi razmerami ni bil nihče zadovoljen in malone, da ni nezadovoljnost vkipela do vrhunca ter pokazala svojo moč pri zadnjih volitvah in jo lahko še pokaže v najbližji bodočnosti. Odslej mora biti drugače, sicer se zganemo mi volilni možje ter bodemo pred vsem svetom protestovali proti zlorabi našega zaupanja. Mi sicer ne smemo vezati poslancem rok, toda naravnost proti našim željam delati tudi ne bomo pustili! Podpisovali smo že neko izjavo na poslane, toda zaradi oddaljenosti smo morali opustiti — a če bode kazalo, se že potrudimo. Pokažemo namreč, da želimo videti v deželnem odboru moža, katerega smo z veseljem soglasno volili in ne z zatajevanjem — ker ni bilo boljšega kandidata. Svečano izjavljamo, da ga pri nas ni zavednega volilca, ki bi ne soglašal z dopisi o tej zadevi v „Edinosti“ in „Slov. Narodu“. Ako se nam te želje ne izpolnijo, povemo možu l. 1891. na volišču, kakó obdudujemo njegovo nesebično in požrtvovalno delavnost.

Iz Brd smo prejeli naslednji dopis: Predsedništvo „Slovenskega jezika“ se popolnoma strinja z dopisniki v „Edinosti“, „Slov. Narodu“ in „Sodi“, ki izražajo svoje dobro utemeljene razloge in želje glede prihodnjih dveh slovenskih deželnih odborov. Splošna želja vseh zavednih volilcev in razumnikov je ta, da bi slov. poslanci poslali v deželni odbor delavnega in za našo stvar nesebično unetega dr. Ant. Gregoriča.

Trst in Istra: — Prihodnji mesec bodo volitve za mestni zastop tržaški, v katerem so do zdaj gospodovali popolnoma po svoji volji možje, ki so znani po svojem lahonskem mšljenju in delovanju. Zato pa irredenta v Trstu takó lepó cvete ter rodi kaj čudne plodove — petarde in vsakovrstne druge „otročarije“, ki kažejo, kakó silno so oslepelí nekoji visoki krogi in kakó so oslabeledi nasproti takim razmeram. Vra tržaška „Edinost“ nam vé povedati mnogokako skrivnost o teh bodočih volitvah, kar kaže, da ostane vse pri starem in da bomo mi Slovani še — na slabšem. Naši poslanci bodo potem vsakakor morali storiti neke korake, ki bodo sicer neljubi visoki vladi; pokazati bodo namreč morali, da jih ni volja podpirati take vlade, ki koketuje s svojimi nasprotniki, da prezira takó svoje zveste pristaje! — „Tržaški Sokol“ je odprl svojo telovadnico tudi slovenskim dečkom v Trstu, katere bodo poučevali „Sokoli“ sami. To je izvrstna misel! Mestni otroci mnogo sedé, zato jim telovadba razvedri duh in okrepi telo, a budi se v tem narodnem društvu tudi slovenska zavest in ljubezen do mile matere Slovenije v srcih otroških. Kar pa že otroku zasadi globoko v srce — to ostane na veke! — V slovenski otroški vrt v Rojšanu pri Trstu so stariši že upisali svoje otročiče v ponedeljek; upisali so jih toliko, da niso mogli niti vseh sprejeti. To je naše — detinstvo! Takó rešimo slovenske otročiče lahonskega šola!

Koroško. „Mir“ piše: „Naš položaj je dandanes žalostnejši, kakor pred 30—40 leti. Tedaj je bil nepozabljivi, uzorni škof Anton Martin Slomšek v prvi vrsti med onimi, ki so spodbujali duhovne, naj delejo za ubogi slovenski narod, katerega je treba izza kota poklicati in ga posaditi za mizo, pri kateri sedijo naši sosedi Nemci. Pravični Nemci se niso čutili vznemirjene, če so napredovali Slovenci. Vsa druga je dandanes. Mnogo onih, kateri se prištevajo na Koroškem „konservativnej stranki“ — ki nas smirej zagotavlja svoje naklonjenosti — mnogo teh nam šteje v velik greh, da delamo za duševni razvoj slovenskega ljudstva ter se trudimo rešiti ga iz spon, v ktere ga je ukovačila nemška in nemškutarska gospoda. Tožbe da vznemirjajo duhovni ljudstvo, našle so celó gladko pot do višje duhovske oblasti, o kateri bi tudi že smeli reči, da ima čudne pojme o našem gibanju. Ni čuda torej, da pri takih razmerah marsikteremu gine pogum in se konečno popolnoma umakne javnemu delovanju na narodnem polju.“

Štajersko: — V Ljutomeru je izrekel tamošnji c. k. okrajni sodnik Stefan Katzianschitz (ubogo slovensko imé!) v uradu naslednje besede: „Nekaj obžalovanja vrednega sem zapazil v občejanju svojih uradnikov s slugami, namreč, da občejujejo v uradu med seboj v slovenskem jeziku. V bodoče nimate več govoriti tukaj v uradu med seboj v slovenskem jeziku; na ulici govorite kakor hočete, v uradu pa samó nemški, ker je urad c. k.“ Take reči se dogajajo pod tisto vlado, katero Slovani takó zvesto podpiramo! —

„Družba sv. Cirila in Metoda.“ (Konec). — 3. Slovenska osnovna šola pri sv. Jakopu v Trstu. Z odlokom vis. c. k. nameštništva tržaškega od 4. oktobra 1888. št. 15.880, je dobila valed svoje prošnje družba sv. Cirila in Metoda dovoljenje, da sme odpreti jednorazrednico s slovenskim učnim jezikom. Vodstvo je imenovalo učiteljem Ivana Nekermána, ki je tudi s šolskim podukcem začel dné 15. oktobra, a se zaradi mnogih zaprek moral vrniti na svoje prejšnje mesto v Mariboru pri Kopru. Na to je podučevala učiteljica Josipa Delkin, potem učitelj J. Špan in slednjiš sedanjí učitelj Mihael Kamušič, katerega je vodstvo imenovalo pred kratkim učiteljem - voditeljem, da se tako v okom pride neljubim promembam. — Vrstvo je podučeval valed vodstvene prošnje po naredbi proštitega tržaškega škofijstva čast. gospod Bernard Sever, mestni kapelan pri sv. Jakopu. Število šole obiskujočih otrok je bilo v ožjem oddelku 55, v višjem 19, torej vкуп 74. Podučevalo se je na podlagi „učnih načrtov za Primorje“ za štiri razredne ljudske šole. V ženskih ročnih delih je podučevala voditeljica našega Tržaškega zabavišča. — Osnovna se je že šoleka knjižnica, kateri so mnogo knjig podarila „Slov. Matica“ v Ljubljani in „Družba sv. Mohora“ v Celovci, za kar jima bodi tu očitno zahvala izrečena. — Dne 27. julija t. l. bila je javna preskušnja, katere sta se vdeležili obe načelnštvi tržaški, vodstveni ud Ivan Hribar in mnogo roditeljev šolskih otrok. Kakor je poročala „Edinost“, obnesla se je skušnja v ožigled tolikih prememb mej letom prav povoljno, tako, da je bilo petnajst odličnih šolarjev obdarovanih.

Vsled vodstvenega sklopa se bode razširila šola zapored in z bodočim semestrom se odpre II. razred. Drugo učiteljsko mesto se je podelilo učiteljici Josipini Delkin, ki je že pomagala na tej šoli. — Prečastita gospóda! Tu imate temelj slovenskemu šolstvu v tržaškem mestu, kjer biva na tisoče slovenskih otrok, ki pa dozdej nimajo svojih šol. Ali naj mi pri teh razmerah roke križem držimo, da bo prepozno?

4. Prestopimo v Gorico. Za spoznanje boljše okoliščine so tu za Slovence, nego v Trstu. Pomagajmo si sami! Valed neumornega delovanja goriškega načelnštva odprli smo otroški vrtec v Pevmi poleg „Sočinega mosta“ ter oteli krog štirideset slovenskih otrok. Vrtnarica je gospica Karolina Lašič. — Ne daleč od goriškega mesta je

5. Otroški vrtec v Podgori, v kateri zahaja osemindeset otrok. Ustanovljen je sicer po ondodnem rodoljubnem županstvu, a naša družba mu zagotavlja trden obstanek. — Narodna županstva naj bi pač i drugod posnemala ta vzgled, naša družba jih ne bo zapustila.

Gospóda mojal! Malo je sicer število naših zavodov, a če se oziramo na slovenske skromne razmere, vendar je to velik napredek, uspeh, ki ga je dosegla družba sv. Cirila in Metoda, ko je slovenski materji vrnila krog tristo slovenskih otrok. Ali ni to vredno trudoljubivosti slehernega rodoljuba?

Papeža Leona XIII. molitev k svetemu Jožefu, ki je priporočana z najnovejšo encikliko Njih Svetosti, natisnila je in prodaja „Hilarijanska tiskarna“ 100 kosov po 50 kr., vsak kos posebej pa po 1/4 kr.

Javna zahvala.

Podpisani se najerčneje zahvaljuje v prvi vrsti občini Ajdovščini za napravo svečanosti o priliki 25 letnice svojega županovanja. potem slavnemu občinskemu starešinstvu, gospodu namestniku gospoda c. k. okrajnega glavarja, čast. gospodu župniku ajdovskemu, čast. gospodom župnikom iz Lokavca in Štarij, ker sta pri slovesni sveti maši asistovala, gospodu prvemu podžupanu, gospodu na lučitelju, gospe učiteljici, društvu za podporo rokodelcev v Ajdovščini, katero me je izvolilo častnim članom, društvu „Edinost“, katero je blagovolilo dvorano za banket odstopiti, vsem gospodom, ki so se slavnostnega banketa udeležili, sploh vsemu slavnemu mnogobrojnemu občinstvu in vsem onim, ki so mi častilne telegrame doposlali, vsem deputacijam in vsem onim, ki so mi bodisi ustmeno ali pisмено častitali o tej priliki.

Spoštovanjem
Daniel Godina,
župan.

V Ajdovščini 30. sept. 1889.

Naročnikom. Prihodnji števil. „Soča“ dodamo prilogo.

Št. 3600/89

V Gorici dne 27. sept. 1889.

Službeni razpis.

Ker se je izpraznilo mesto deželnega obhodnika z letno plačo 450 gld., razpisuje se s tem ta služba in oglasiti se je za njo do 15. oktobra t. l.

Prosilci naj v tem roku podajo svoje vloge deželni pisarnici s potrebnimi dokazi

1. o starosti;
2. o avstrijskem državljanstvu in družinskih razmerah;
3. o znanji dež. jezikov;
4. o lepem zadržanju;
5. o dovršenih šolah;
6. o dosedanjem službovanju.

Imenovanje bode za zdaj začasno.

DEŽELNI ODBOR.
deželni glavar
Coronini

Färbige Seidenstoffe von 60
kr. bis fl. 7.65 p. Meter — glatt und gemustert (circa 150 versh. Qual.) — versendet roben-u. stückweise porto- u. zollfrei das Fabrik-Dépot G. Henneberg (K. u. K. Hofliefer.) Zürich.
Briefe kosten 10 kr. Porto.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaze njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preneajo prav kmalu najtrudovitejša bolezenska bolniti. Prav izvrstno v tretajo soper hemorojde, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črvenim boleznim in proti glisam, pri ženskih mesečnih nedežnostih, zoper beli tok, bošast, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. Once ne pregnajo samo omenjenih bolezní, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajejo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; za naročbe in pošiljave pa edino v lekar-nici Cristoforoletti v Gorici, v Trstu v lekarni O. Zanetti in G. B. Rovis in v lekarni Alla Madonna v Korminu.
Ena steklenica stane 30 novcev.

!! Za gluhe !!

Oseba ki je bila po priprostem sredstvu svojega 28letvega oglekjenja v vseh ozdravljena, je pripravljena pisмено pojasniti v nemškem jeziku vsakemu brezplačo. Naslov: J. H. Nihilosom, Wien IX. Kollingasse 4.

SAHARIN,

300 krat slajši od sladkorja, odlikovan v Londonu in Antverpnu 1885., na veliki zdravstveni razstavi v Ostendi 1888. je izdelek trdke

Fahlberg, List & Comp.

Westerhusen na Labi.

Jako je važen kakor zdravilo sam za se in kakor primes za poslaenje lekarskih izdelkov, sirupov, vin, likverov, limonad, konserv, žoldij (gelatin), sadnih sokov, nadomestuje na čudežen način sladkor iz pese ter se uporablja pri izdelovanju slaščic, pri izdelovanju šampanjca, itd. itd. in odlikuje se tudi po svoji antiseptični lastnosti.

Zalogo in razprodajo za Gorico in deželo ima

ANTON ORZAN,
trgovec v Gorici.

Mlekarna

J. Bole-ta na Reki

kupeje in jemlje redovito fino namizno in navadno surovo maslo, kakor tudi pristno kuhano maslo.

Vinice na Dolenjskem, dne 12. jan. 1889.

Blagovolite mi poslati dvanajst steklenic
Vase esence za želodce.

Pohvalno omenjam, da je bila raba lani
poslanih 36 steklenic izvrstna. Bolniki raznih
vrst se zdravili esenco z najboljšim uspehom.
Kaka bolečina je bila to za mrtel bolna, vsi so
mislili, da mora v malo urah umreti; toda
konec je zavila nekoliko kapljic esence, je
se okrepila in čez nekoliko ur popolnoma
odzdravila. — med tem, da je bila poprej več
dni že skoraj za smrti postelji. Esenca se
torej zaradi njenega izvrstnega vpliva sama
najbolje priporoča.

Z odličnim spoštovanjem

JURIJ KÖNIG, župnik.

V steklenicah po 15 kr. nahaja se v vseh
lekarstvih v Gorici, Tolminu, Cervignanu,
Gorici, Gradcu, Trzinu, v Trzinu, na Stajer-
skem, Korotkem, Kranjskem, Hrvaškem, v
Dalmaciji, Istri in na Tirolskem.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Pisarnica vrhnega zastopa za Gorico in Goriško
nahaja se v

Marsinijevi hiši, v II. nadstr.

Tukaj se zavaruje za plačilo nizkih premij proti
škodi po požaru, streli, parnih razletih ali njih
nasledkih. Prejemajo se tudi zavarovanja na življenje
v najraznovrstnejših slučajih in kombinacijah ter se
dajejo gledé tega vsa pojasnila, kakor tudi tiskani
navodi.

Vrhni zastop v Gorici
v Marsinijevi hiši, II. nadstrop.

Počija naravno blago dobro spravljeno in poštno prosto!

Visokočastiti duhovščini

prilagam se vladno podpisani v napravo cerk-
venih posod in orodja iz čistega srebra, kineš-
kega srebra in iz medenine najnovejša oblika, kot

**menstruac, kelihev,
svetilnic, svečnikov**

itd. itd. po najnižji ceni. Zadovoljim gotovo vsakega
naročnika, bodisi da se delo prepusti mojemu ukusu
bodisi da se mi je predložil načrt.

Stare reči popravim, ter jih v ognji pozlatim
in posrebrim. Če gg. naročniki naj mi blagovolé
poslati iste nefre:kovane.

Teodor Slabanja,
srebrar v Gorici, ulica Morelli št. 17.

Počija naravno blago dobro spravljeno in poštno prosto!

PRISTNI

logaški semenski grah

pošilja v vrečah po 2 do 5 kg. proti po-
štacemu povzetju

Fran Arko v Dolenjem Logatcu.

Logaški zgodnji grah znan je v obče
kot najgodujejši in jako rodovitno pleme.

V VSEH TRAFIKAH.

Glavna zaloga za Avstro-Ogarsko: OTTO KANITZ & Com,
I. Stoss im Himmel, Dunaj.

ILUSTROVAN NARODNI KOLEDAR

za leto 1890.

Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.

Dobiva se v „Narodni Tiskarni“ in v bukvarnah
J. Glontini-jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani.

Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.

■ Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ■

Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so
pridejani tudi slovanska imena, in cerkveni koledar.
Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vla-
darji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni za-
stopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni
odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati
itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzojavni cenik.
Lestvica za pristojbine kolekcev. Sejmi na Kranj-
skem. — Zabavni del: Naši zasluzni možje. Božja
pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu:
Dagodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger.
Orientalna železnica itd. Šmešnice. — Naznanila.

Hitra in gotova pomoč pri želodčnih boleznih in njih nasledkih

Najboljši in najdelavniši pripomoček za vzdrževanje
zdravja, za čiščenje in za čisto sokov, kakor tudi kr-
in za pospeševanje dobrega prebavljanja je užo porsod
ohranjenje znani in priljubljeni

„dr. Rosa-e zivljenski balzam“.

Izdelan iz najboljših zdravilnih zelišč jako skrbno,
upliva dobro pri vseh težavah v prebavljanju, vzlasti
pri slabem teku, želodčnem krči, kislem vzbuhovanju,
krvnem natoku, hemoroidih itd. Vred to svoje preiz-
kusne delavnosti je postal le-ta balzam gotovo in utrjeno
ljudeško domače zdravilo.

Velika steklenica stane 1 gld., mala 50 kr.

Tisoče priznanih pisem je na razpolago.

SVARILO!

Da se izognem prevari, opozarjam te, da je vsaka
steklenica dr. Rosa-e balzama, edino le po meni pra-
vilno prirejenega, v moder karton zavita in da ima
na strani napis: „Dr. Rosa-e zdravilni balzam iz le-
karne „pri črnem orlu“ B. Fragnerja, Praga 205—3,
v nemščini, češčini, madjarščini in francoščini, ter da
na prečelji ima natisnjeno mojo zakonito zavarovano
varstveno znamko.

Pravi dr. Rosa-e
življenski balzam

dobi se samo v glavni zalogi

B. FRAGNER-JA,
lekarna „pri črnem orlu“,
Praga, št. 205—3.

V Gorici pri lekarjih: G. CRISTOFOLETTI, A.
pl. GIRONCOLI, R. KURNER, J. K. PONTONI.

Vse večje lekarne v Avstro-Ogarskeji imajo
zalogo tega življenskega balzama.

Tam se tudi dobi s tisoči zahvalnih pisem priznano:

Praško domače mazilo
zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Rabi se, če se žene prasa unamejo, zapirajo ali
stidijo ko otroka odstavljajo; pri oteklinah vsake vrste;
pri črvu v prstu in pri zanohtnici; če si kdo roko ali
nogo zvije; pri morske mrtvi kosti, zoper revmatične
otekline, kronično unetje v kolenih, rokah in ledjih,
zoper odprte rane na nogah in na vsakem delu telesa
uploho, pri vratne oteklini.

Vse bule, otekline in utrdine ozdravi v kratkem;
če ne gnoj, izvleče ven ves gnoj ter v kratkem ozdravi.

V škaticah po 25 in 35 kr.

SVARILO!

Ker se Praško univerzalno
mazilo od več strani ponareja,
opozarjam, da ga le jaz pra-
vilno izdelujem. Pristno je sa-
mo, če imajo rumene škati-
lice, v katerih je mazilo, nauk, kako je rabiti, na ru-
dečem papirju tiskan v devetih jezikih, in če so zavite
v svetlomoder karton, ki ima natisnjeno varstveno
znamko.

Balzam za uho. Skušeno in po mnogih poskusih
kot najzanesljivejšo sredstvo zna-
no, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že
zgubljen sluh. i steklenica 1 gld.

J. & S. KESSLER

BRNO

Ferdinandova ulica

št. 7. S. G.

največe in najcenejše kupovališče za
— zimsko dobo. —

Največa zaloga primernih
božični darov.

Ceniki o preobleki ali perilu za gospode
in gospe in o galanterijah, vzorci sukna
in rezanega blaga zastoj in franke. Po-
šiljate s poštnim povzetjem.

!!! NAZNANILO !!!

Tvorniška zaloga sukna

Dokler je še kaj v zalogi!
Ostanki brnakega sukna
2.10 metrov za celo zimsko možko
obleko f. 3.75

Angleško ševit-blago
9.10 metrov za celo možko obleko
I. f. 8.50, II. f. 7.50, III. f. 6.—

Blago za zimске sukne
fine baže, moderne barve 2.10 m
10 for., II. 6 for.

Pravi štajerski ločen
za lovske sukne in obleke, nepo-
kvarljiv, 1 meter f. 2.85

Blago za vrhne sukne
barve po najnovejši modi, naj-
nejše baže 2.10 m. za cel vrhnik
6 for.

Modno blagó za gospode

Srajce za gospode
iz lifona, kretona, oxforda, naj-
boljši izdelek I. f. 1.80, II. 1.20

Oxford-srajce za delalce
modne, ore baže, 3 komade I.
2.— II. 1.40

Spodnje hlače ali svitice
iz najmočnejšega platna, koperja
ali barbanca I. f. 2.50, II. f. 1.80
za 3 komade

Normešno perilo
Jaegerjev sistem siva volna, za
gospode in gospe 1 crejca f. 3.50
1 hlače f. 3, iz bombaža f. 1.50 kom.

Možke nogavice
zimske, bele in barvane, pletene
6 parov f. 1.10

Kape iz pliša

za možo in dečke, 6 kom. f. 1.50
Potna ogrinjala (plaid)
3.50 m. dolg. 1.60 m. širok f. 4.50

12 žepnih rutic

zarobljenih, z barvanimi robi za
možke f. 1.20, za ženske 1 for.

Zavese, plahte, preproge

Zavese od jute
najnovejša risarija, popolna, v dveh
barvah f. 2.30, v štirih barvah f. 3.30

Garniture od jute
2 pregrinjali za postelje in 1 na-
mizni prt, najnovejša turika ri-
sarija v dveh barvah, f. 3.50, v
štirih barvah 6 for.

Prešita zimska pokrivala

iz fufa, popolno dolga in široka,
1 komad 3 for.

Jacquard-Manila hodna
preproga, 10 metrov dolga, trpežno
blago f. 3.50

Garnitura od ripsa
2 pregrinjali za posteljo, 1 namizni
prt, najmodernejša barvane f. 4.50

Rjuhe (plahte)
1 kom brez šiva, 2 m. dolg. f. 1.50
Gotov slamnjak, 2 m. dolg.
1 komad, I. f. 1.40, II. 90 kr.

Konjske plahte, težke vrste
obrobki, 190 cm. dolge 120 cm.
široke, I. rumena f. 2.50,
II. siva f. 1.50

Namizni prt

laneni, vseh barv, 8 komadi 3/4
2 for. 3 komadi 6/4 1 for.

Prišči (serviete)

laneni 4/4 četvorni, 6 kom. f. 1.20

Perilo za gospe

6 ženskih sraja
iz najmočnejšega platna z zobča-
stim obšitkom f. 3.25, z vezanjem
5 for.

3 ponočni korzeti

iz fin šif. z vezanjem I. f. 4, II. f. 1.80

Predpasniki za ženske
iz oxforda kretona surovega platna
ali lifona, 6 komadov f. 1.60

Spodnje sukne iz klobu-
čevine, bogato tamburirane, rdeče,
sive ali drapirane, 3 kom. 3 for.

Angora-Ogrtač

zimski, 10/4 velik f. 2.80
Volnena ženska jopica
(Jersey) vseh barvah, lepo pristo-
jejo a 2 for., II. f. 1.20

Nogavice za ženske

zimske, bele ali barvane, 6 parov
pletene f. 1.50

Damastne vbrisaške

iz lane, 6 komadov z franžami
f. 1.80, z obrokom f. 1.20

Platnina in tkanina

1 komad — 29 komolcev
Domače platno
močne vrste (29 komolcev) 1 kom.
5/4 f. 5.50, 4/4 f. 4.20

Oxford, najnovejši vzorec

1 komad (29 k molcev) f. 4.50

Sifon

za možko in žensko perilo, 1 kom.
(0 komolcev) I. f. 5.50, II. f. 4.50

Prosniki baršant

1 komad (29 komolcev) bel ali
rudeč 6 f., vijčev ali r-jav, f. 5

Kanevas

za posteljne preproge 1 komad
(0 d. komolcev) I. f. 6, II. 5.20

Atlasov gradl

za posteljne preproge 1 kom. (30
d. komolcev, I. f. 7.50, II. f. 5.50

Modno blago za dame.

!!! Kupi se o priliki !!!
Zimski Niger-loden
za ženske obleke, najboljša vrsta,
10 m. f. 3.20

Karirano modno blago
60 cm. široko za spalne sukne in
otroške ogleke, 10 m. f. 2.50

Joupon i trošično blago
vseh barvag. I. f. 3.50, II. f. 2.80

Planela Valeria
najnovejši vzorec, 10 m. f. 4.—

Kalmuk
najnovejši vzorec, 10 m. f. 2.70

Baršant za obleko
najnovejši vzorec pristne barve,
10 metrov, f. 3.—

Kasmir dvojne širokosti
črn in barvan 10 m. for 4.

Atlas od volne, dvojne
širokosti, črn in barvan, 10 m.
f. 6.50